

Smedesvend Ellkjendegivelse af Cancelliets Mis-
hag, thi man troede ikke, at han brød sig
derom.

Jeg troer da, at saaledes, som Sagen nu
foreligger, er der al god Grund for Thinget
til at blive ved den Beslutning, som det alle-
rede ved Sagens 2den Behandling tog, og jeg
haaber, at Lovforslaget med stor Stemmesleer-
hed skal blive vedtaget og overgaae til Lands-
thinget.

**Kirke- og Underviisningsminis-
ten:** Jeg kan ikke undlade at gjøre nogle Be-
mærkninger ved enkelte af de Uttringer, der
faldt fra den ærede Ordfører. Han har for-
talt adskillige Anecdoter, hvori der, saavidt jeg
kjenner disse Forhold, ere adskillige Urigtig-
heder; men tillige har han fortalt andre, hvorom
jeg ikke med Visshed kan sige, om de ere rig-
tige eller urigtige; men man kunde vel have Lov
til at tvivle, om de i deres hele Sammenhæng
vare rigtige. Forsaavidt han sagde, at det i
Staarup skulde være formeent Noget at komme
i en Kirke, der ikke var hans Sognkirke, saa
er det en Ting, som er mig ganske fremmed,
og en æret Taler, som kjenner de staaruppe
Forhold nøie, har yttret Tvivl derom, og jeg
maa tilstaae, at ogsaa jeg endnu tvivler derom;
jeg tvivler ikke om, at der er passeret Et og
Andet, som kunde udtydes derhen, men vel om,
at det virkelig i det Hele forholder sig saa-
ledes. Naar den ærede Taler vil paastaae, at
han ikke har talt Noget om, at en Sognepræst
vilde formene en Biskop at kaste Jord paa sin
Formands Lig, som Noget, der stod i Forbin-
delse med Sognetvang, saa er det vanskeligt at
føre dette med det Foredrag, han har holdt;
thi, dersom han blot vil erkende det for det,
som det virkelig er, nemlig et Spørgsmaal,
som uheldigviis opstod mellem en Sognepræst
og en Biskop, angaaende den biskoppelige Mynd-
igheds Grændser, og aldeles ikke stod i For-
bindelse med Sørgehufsets Afgang til at faae
Jord paakastet af hvem de vilde, saa veed jeg
ikke, hvor det havde hjemme i hans Foredrag.
Han fortalte med megen Pathos, at Sogne-
præsten vilde formene Sjællands Biskop at kaste
Jord paa sin Formands Lig, og anførte det
som Noget, der skulde staae i Forbindelse med
Sagen. Nu tilstaaer han selv, at det ikke

havde det Allermindste med denne Sag at
gjøre. Han siger, at der var en anden Præst,
som Sognepræsten vilde formene at holde Præ-
diken ved Liget, uagtet han var begjært dertil
af Sørgehuset; om han var begjært af Sørge-
huset, veed jeg ikke, men jeg veed, at det var
en Mand, der var i Slægt med Biskoppen,
hvorimod jeg troer, at den Mand især, som
besørgede Begravelsen, nemlig Biskoppens Svi-
gersøn, havde meget liden Sympathie med denne
Præst. Men det er vist, at han virkelig hørte til
Familien; men det er ligesaa vist, at han ogsaa
virkelig kom til at holde Tale der. Det kan
jo vel være, at Sognepræsten, maaskee af den
Grund, at der ellers blev holdt for mange
Taler, har yttret sig om, at det ikke var værd,
at ogsaa han talte. Han har ikke forbudt
det; thi Talen blev, som sagt, i Virkeligheden
holdt, og jeg hørte selv derpaa. Derimod
hørte jeg ikke, hvad der skulde være passeret
mellem Sognepræsten og denne Præst, ligesaa
lidet som hvad der var foregaaet mellem Sogne-
præsten og Biskoppen; men om det Sidste har
jeg faaet nøiere Kundskab, deels af begge Par-
ters mundtlige Fremstilling for mig, og deels
derved, at Sagen kom for i Cancelliet; men
alt dette har ingen Forbindelse med den nær-
værende Sag. Naar den ærede Ordfører me-
ner, at de Afvigelser fra de rituelle Forrifter,
som have fundet Sted ved Daabens Forrettelse,
maa anses for meget betydelige, fordi man,
naar man døber i Herrens Navn, maa døbe
saaledes, som Herren har befalet, og ikke saa-
ledes, som man vil selv, saa troer jeg ikke, at
det har været Tilfældet ved de Daabsforret-
ninger, hvorover der har været klaget, at de
have været stridende mod Indstiftelsen, nemlig
i Faderens og Sønnens og den Helligaands
Navn. Det kan maaskee være enkelte Gange,
at dette „og“ ikke er sagt; det skulde være
Manglen af dette „og“, der skulde gjøre, at
Daaben ikke kunde antages at være forrettet
efter Christii Befaling; thi det Dvrigte, om
Dævelens Forsagelse og Alt, hvad der ellers
er anordnet i Ritualiet og ogsaa er det andet-
stedes, kan være meget godt, — jeg vil ikke
have Noget imod det, og jeg troer ogsaa, at
der har været Præster, der have behandlet det
for vilkaarligt, hvilket de ikke burde have gjort,